

BÁGER GUSZTÁV

Kantáta

1.

Észlelhetjük a rendet:

<i>fény</i>		<i>árnyék</i>
<i>jobb</i>		<i>bal</i>
<i>rügyezés</i>		<i>hervadás</i>
<i>vonzás</i>		<i>taszítás</i>
<i>ok</i>	<i>ÉS</i>	<i>okozat</i>
<i>emlékezés</i>		<i>felejtés</i>
<i>képzelet</i>		<i>értelem</i>
<i>teremtés</i>		<i>rombolás</i>
<i>egész</i>		<i>rész</i>
<i>szellem</i>		<i>anyag</i>
		<i>ritmusát</i>

2.

*Agancsok nőnek, szárnyak,
indák, törzsek és kelyhek,
Napba forduló formák
teremtést ünnepelnek.*

*Kavicsok, ércek, cseppkövek,
szobrok, tornyok, oszlopok.
Sokadmagává alakul az Egy,
megszámlálhatatlanul lobog.*

*De gonosz hiúságtól ihletet kapott
minden királynő, bástya és gyalog.*

*Pattintott kövekként csikorognak fogak,
kihunyó lámpás a „Szeressünk” parancsolat.*

*Elhittük: csupán allegória
hű megváltónk, a Teremtő fia.*

3.

*Ám a látónak mégis megjelent,
s szörnyű próféciát mondott a Szent:*

*Tűzmadarak vonulnak véres Hold alatt,
az Égből izzó sziklák hullanak.*

*Csillagtól víz ha mérgeződne,
kútmélyi férgek áradnak mezőkre.*

*Jégesők vernek hömpölygő tüzet,
véres habokon dúl az ütközet.*

*Sárkány a trónt vadaknak adja át,
de nem győzik az Úrnak Angyalát.*

4.

Észlelhetjük a csendet:

*nem árnyékot vagy fényt
 de világosságot
 nem balt vagy jobbot
 de egyensúlyt
nem hervadást vagy rügyezést
 de újjászületést
nem taszítást vagy vonzást
 de harmóniát
nem okozatot vagy okot
 de célt
 nem felejtést vagy emlékezést
 de önvalót
 nem értelmet vagy képzeletet
 de igazságot
nem rombolást vagy teremtést
 de fejlődést
 nem részt vagy egészt
 de szövetséget
nem anyagot vagy szellemet
 de feltámadást.*

*S ami mesének, illúzióknak látszott,
újratanuljuk, mint egy virágot.*

5.

*Most tél van és csend. Világnagy várakozás.
Ki lépi a következőt: én? te? valaki más?*

*Jöjj, Láthatalan, örök ideánk!
A szabad szív szándéka: tűz.
Múlt terhe nem tud hatni ránk.*